



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Είκοστών και πέμπτον ἀριθμοῦντες χρόνον
τὴν κλεινὴν οἰκοῦμεν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Χίλια κι' ἐννακόσα δέκα
κι' ἔλα τὰ σαθρὰ πελέκα.

Δύο τοῦ μηνὸς Γεννάρι,
φθάνουν οἱ καλικάντζάροι.

Τέσσερα χίλια κι' ἑκατὸ
καινούριο χρόνο χαιρετῶ.

Ἀρχιμηνιά κι' ἀρχιχροινιά.

Ἀρχιμηνιά κι' ἀρχιχροινιά κι' ἀρχὴ καλὸς σας χρόνος,
γιὰ τὴν φωτιά τοῦ Παλατιοῦ νὰ μὴ σᾶς καίῃ πόνος,
κι' ἂν' κἀήκαν τοῦ Παλατιοῦ καὶ σκεύη καὶ στολίδια
ἴμπορουνε κι' ἄλλα σὰν αὐτὰ νὰ ξαναγίνουν ἴδια.

Ἀρχιμηνιά κι' ἀρχιχροινιά σὲ φλόγες ἀλαλάξετε
καὶ τῶν τροπαίων τῶν σεπτῶν τὸ τέμενος φυλάξετε.

Ἄη-Βασίλης σὲ λαὸ' μιλεῖ καὶ Βασιληᾶ:

χαρῆτε ποῦ δὲν' κἀήκαν τρομπόνια καὶ κουμπούρια...
μόνον προγόνων ἄρματα καὶ τρόπαια παλῆα
σὲ παραδόπιστο καιρὸ δὲν γίνονται καινούρια.

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος τραγουδοῦν τὸ νέον ἔτος.

Ἀρχιμηνιά κι' ἀρχιχροινιά,
— γειά σου, Ρωμαϊκὴ γενειά —
κι' ἀρχὴ καλὸς μας χρόνος,
νᾶναι καλὰ κι' ὁ Θρόνος.

Ἄη-Βασίλης' πλάκωσε
— φτώχεια μᾶς ἀπεβλάκωσε —
ἀπὸ τὴν Καισαρεία
μέσα' στὴ φάσαρία.

Ἄη-Βασίλης ἔρχεται' στὸ κράτος τῆς εὐκλείας,
βασιλεῖ χαρτιὰ τῆς μιᾶς δραχμῆς κι' ὄχι πολυτελείας,
γιατὶ τὰ φορολόγησαν καὶ τοῦτ' ἀνοικτιρμόνως
κι' εἶναι πολὺς ὁ πόνος.

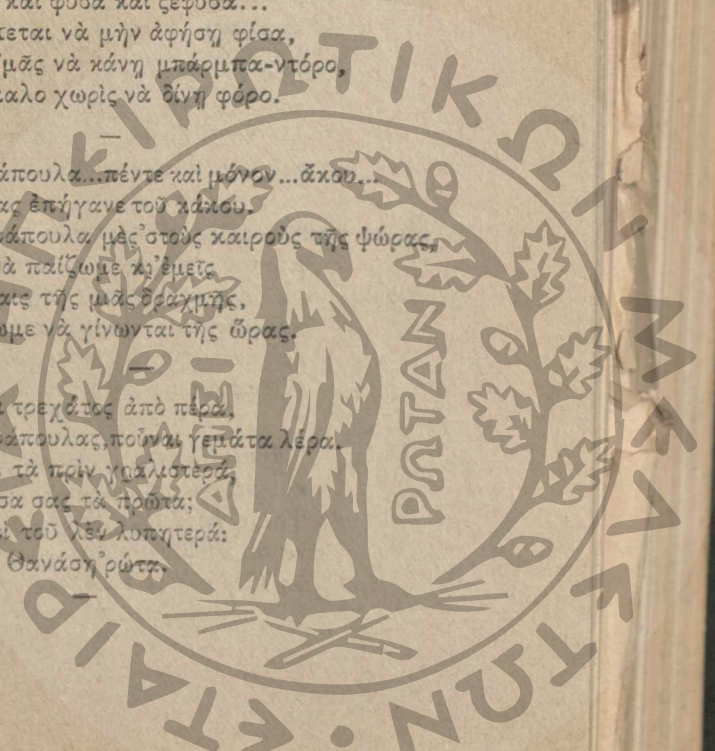
Ἄη-Βασίλης ἔρχεται κι' οἱ τζογαδόροι κλαῖνε
καὶ χίλια δρό παράπονα γι' αὐτὸν τὸν φόρο λένε.
Ἄη-Βασίλη, κύτταξε μέσα σ' αὐτοὺς τοὺς φόρους
τί συμφοραῖς ἐσκάρωσαν καὶ γιὰ τοὺς τζογαδόρους.

Ἄη-Βασίλη κύτταξε... μέσα σὲ φόρων λύσσαῖς
ὁ κύρ Θανάσης μελετᾷ
νὰ βάλῃ τέλη δυνατὰ
καὶ' στῶν παικτῶν τῆς φίσαις.

Ἄη-Βασίλη κύτταξε καὶ φύσα καὶ ξεφύσα...
ὁ κύρ Θανάσης σκέπτεται νὰ μὴν ἀφήσῃ φίσσα,
γιατὶ γυρεῖ κι' ἀπὸ' μᾶς νὰ κἀνῃ μπάρμπα-ντόρο,
καὶ δὲν θὰ μείνῃ κόκκαλο χωρὶς νὰ δῶνῃ φόρο.

Πέντε δραχμαῖς ἢ τράπουλα... πέντε καὶ μόνον... ἀκού...
ἔλα τὰ παρακάλια μας ἐπὶ γανέ τοῦ ἀλλοῦ.
Πέντε δραχμαῖς ἢ τράπουλα... μᾶς' στοὺς καιροὺς τῆς ψώρας,
ἀλλὰ θὰ παίζωμε κι' ἐμεῖς
μ' ἐκείναις τῆς μιᾶς δραχμῆς,
καὶ θὰ τῆς σαπουνίζωμε νὰ γίνωνται τῆς ὥρας.

Ἄη-Βασίλης ἔρχεται τρεχάτος ἀπὸ πέρα,
βλέπει χαρτιὰ τῆς τράπουλας, ποῖναι γεμάτα λέρα.
Ποῖναι τὰ πρὶν γραμπερά,
τὰ λούσα σὰς τὰ πρῶτα;
κι' αὐτοὶ τοῦ λέρα κοπητερά:
τὸν κύρ Θανάση' ρώτε.



Κάτσε νά φῶς... καί τί νά φῶς;... δὲν ἔμειναν φαγώσιμα...
κάτσε νά πιῶς... καί τί νά πιῶς;... ποῦ δίνουν τώρα φόρους
πνεύματα κι' ὀνοπνεύματα φωτιστικά καί πόσιμα,
καί κοπετοὺς ποτοποιῶν ἀκούεις διατόρους;

"Αἰ-Βασίλῃς ἔρχεται, κι' ἐγὼ σὲ τοῦτον σκούζω:
μὴ μᾶς ζητήσης τίποτα, κἂν τοῖπουρο κἂν οὐζο.
Δὲν ἀποστάζουν ἀμδυκες σὰν πρῶτα τέτοια πράγματα,
καί μένουν μόνον ἀμδυκες, ποῦ θ' ἀποστάζουν κλάμματα.

Μήτε φαγί, μήτε πιότὸ
καθόλου μὴ ζητήσης...
σὲ τέτοιο χρόνο σὰν κι' αὐτὸ
μὴν ἔχῃς ἀπαιτήσεις.

Πάρε τὴ λύρα μοναχᾶ
στὰ χρόνια τοῦτα τὰ πτωχὰ
καί παίζε Καραϊσκό
καί γύριζε μὲ δίσκο.

"Στὸ ραβδί σου ν' ἀκουμπᾷς καί νά λὲς τὴν ἄλφα βήτη,
μόνο νά μᾶς τραγουδήσῃς,
κι' ἔλα πάλι νά μᾶς ὀῆς
πῶς πατήσαμε στὴν πήτη.

Εἰς τὸν τόπο ποῦ πατεῖς
κι' ὅπου ζῶ κι' ἐγὼ τὸ βουδι,
τίποτ' ἄλλο μὴ ζητήσῃς
παρὰ λύρα καί τραγοῦδι.

Κάθισε νά τραγουδήσῃς
καί νά μᾶς καλοκαρδίσης.
"Ἐλα νά μᾶς πῇς σαφῶς
ἂν θὰ δοῦμε τώρα φῶς
ἱλαρόν, οὐράνιον,
κι' ἂν θὰ βροῦμε δάνειον.

"Ἐλα μὲ τοὺς πρώτους πρώτος
κι' ἔλσένα παρακάλεῖ
μὲς στὸ τόσο μᾶς τὸ χάλι
ὁ Θανάσης νά λθῇ σότος,

καί νά μὴν τὸν φέρουν τέρσο, καί νά μὴ τὸν φέρουν φάτσα,
καί τὰ τόσα σχέδιά του νά μὴ γίνουνε στραπάτσα.

Πρόσεχέ τον μὴ καί τοῦτο,
πρόσεχέ τον μὴ κι' ἐκεῖνοι
τοῦ σκαρώσουν μπαλαμοῦτι,
καί τοῦ πάρουνε τὰ πλούτη
καί μὲ τὸ μαρκοῦτι μείνῃ.

Βλέπε τὸ παπαδοπαῖδι κι' ἀνάβε γι' αὐτὸ λαμπάδες
μὴ τοῦ στήσουν καμμιὰ φάκα,
καί στὸ κάζο τοῦ δανείου μὴν τραδήξῃ τρεῖς παπάδες
καί μᾶς κάνει καμμιὰ μπάκα,
καί φωνάζουν στὴν πατρίδα:
τζίφος, μπάκα καί κασιόδα.

Κάθισε νά τραγουδήσῃς
καί νά μᾶς καλοκαρδίσης.
Τρέξε χαρωπὸς σ' ἀμπέλια
νά σὲ στέψουνε κισσοί,
κι' ἔλα κύλισε βαρελία,
ποῦ δὲν στάζουνε κρασί.

"Αντερὰ δικὰ μᾶς βάλε
γιὰ χορδαῖς στὴν νέα λύρα,
καί μὲ τοῦτα τώρα ψάλε
τοῦ Ρωμαϊκοῦ τὴν μοῖρα.

Πέρνε ζάχαρης πακέτα,
σκόρπα τα καί μοίραζέ τα,
καί τὴν καθεμιά μᾶς στράτα
στρώνε τὴν μὲ ζαχαράτα.

Καί μὲ μούτρα σὰν πατσᾶ
νά χορεύουμε μπαλέτο,
κι' ὁ καθένας νά κλωτσᾷ
ζάχαρης φτηνῆς πακέτο.

Βλέπε μεγάλα στόματα τριγύρω θεονήσιμα,
καί λέγε' στὸν Θανάση,
ὅπου θὰ μᾶς δοξάσῃ:
μὲ τὴν φτηνὴ τὴν ζάχαρη σ' εἶδα καί σ' ἐλιμπίστηκα.

"Αρχιμηνιά κι' ἀρχιχρονιά,
—μεγάλῃ βαρυχειμωνιά—
κι' ἀρχὴ καλὸς μᾶς χρόνος,
—ἔφυγε κι' ὁ Βαρόνος.—

Βασίλῃ, καλῶς ὤρισες, χαρὰ τῆς οἰκουμένης,
Βασίλῃ, πόθεν ἔρχεσαι, Βασίλῃ ποῦ πηγαίνεις;
"Απὸ τὴν Πόλιν πέρασα νά δῶ καί τὸν Σουλτάνο,
κι' εἶδα τὰεροπλάνο
καί τοῦ Βαρόνου Δέ-Κατέρς καί τοῦ Δέ-Κατεργάρη,
κι' ἔλ' ἡ Σταμπούλ' σηκώθηκε γιὰ τοῦτο στὸ ποδάρι.

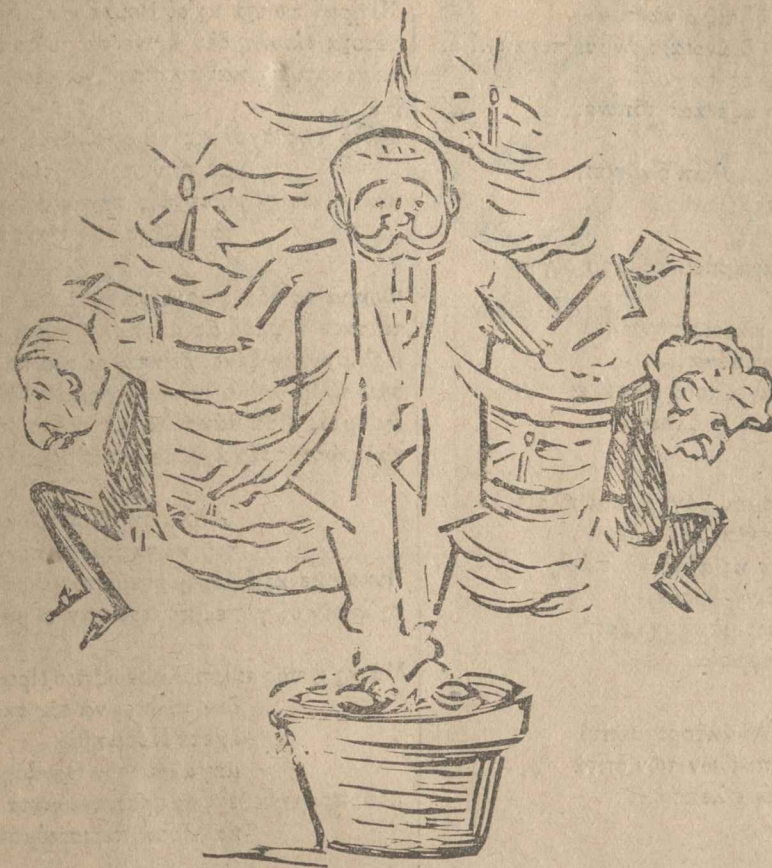
Καί μοῦπανε γιὰ τὸν Κατέρς πῶς ἦλθε κι' ἔδω πέρα
κι' ἔλεγε πῶς ἐνάντιον εὐρήκε τὸν ἀέρα,
κι' ἔδω, ποῦ τόσον εὐκολὰ ψηλὰ πηγαίνουν ὄλοι,
μόνον αὐτὸς δὲν μπόρεσε καθόλου νά πετάξῃ,
κι' ἐπῆρε τὰ βρεμμένα του κι' ἔφυγε γιὰ τὴν Πόλιν
μὲ τὸν σκοπὸ τῶν Ἀθηνῶν τὸ κλίμα νά πατάξῃ.

Φωτεινὸν καὶ μέγα δῶρον ἢ φωτὶ τῶν Ἀνακτόρων.

Βασίλῃ, πόθεν ἔρχεσαι μὲς στὴ δική μας τρέλλα;
ἀπὸ τὴν Πόλιν ἔρχομαι καί στὴν κορφή κανέλα.
Πολλοὺς πολλοὺς χαιρετισμοὺς κι' ἀπ' τὸν Σεφκὲτ σὰς φέρω
κι' ἀπ' ὅλο τὸ Κουδέρνο.

Μεγάλα ντράβαλα κι' ἐκεῖ,
γράφουν στὸν Πρέσβυ τὸν Χακὴ
νά λθῇ νά πάρῃ στὴν Σταμπούλ τὴν θέσι τοῦ Βεζύρη,
γιατὶ μ' ἐκείνον τὸν Χιλμὴ δὲν ἴδανε χαῖρι.

Χίλιαι φορὰς σπολλάτη σας,
εἶδα καί τὸ Παλάτι σας
ἀπὸ παντοῦ νὰ φλέγεται
καί σὰν δαδὶ νὰ καίγεται.



Δένδρο πρωτοχρονιάτικο
στὸ κράτος τὸ σακάτικο.

Νερὸ δὲν εἶχατε σταλιά,
καί στὴς φωτιᾶς τὴν ζέστη
βλέπω κι' αὐτὸν τὸν Βασιλῆα
ὡς εἶδος πυροσβέστη.

Τρέχουν μὲ τρόμπαις μερικοί,
ἀνάβει κάθε μούρη,
κι' ὁ Βασιλῆας ἔδω κι' ἐκεῖ
προβαίνει μὲ τοικοῦρι.

Χειροκροτῶ τὸν Βασιλῆα,
εὐοῖ στὸν Κορωνάτο,
δῶσε τοικοῦρι στὰ παληὰ
καί γκρέμισέ τα κάτω.

Τοικοῦρνε, κι' ἀπ' τῆς φωτιᾶς τὴν στάκτη μιὰν αὐγὴ
νέο Παλάτι ζηλευτὸ,
νέο Παλάτι λατρευτὸ
περίφωτο νά βγῇ.

Αὐτὸ τὸ πῦρ τοῦ Παλατιοῦ πῦρ ἔστω καθαρτήριο
καί πῦρ ἐξιλαστήριον
κι' ἀληθινὰ σωτήριο.

Κι' ἐκεῖνο τῆς γαλάζιας του σημαίας τὸ κοντάρι
στήλῃ φωτὸς νά φαίνεται γιὰ κάθε παλληκάρι,
ποῦ δάφνης στέφανα ποθεῖ κι' ἐλπίζει νά τὰ πάρῃ.

Εἶδα σ' ἐκείνη τὴν φωτιὰ
καί τὸν Θανάση μὲ χαρτιὰ
σπουδαῖα φορτωμένο
καί παραζαλισμένο.

Εἶδα χαρτοφυλάκια πολλῶν Συμβούλων κι' ἄλλα,
μικρὰ τε καί μεγάλα,
εἶδα χαρτοφυλάκια γεμάτα μὲ σπουδὴ,
μὰ σὰν κι' ἐκεῖνο τοῦ Λοκροῦ δὲν ἔχω ξαναἰδῇ.

Εἶδα στὸν κόσμον πλάσματα, κι' εἶδα στὸν κόσμο κάλλη,
χαρτοφυλάκια σὰν κι' αὐτὴ δὲν εἶδα καμμιὰν ἄλλη.
χαρτοφυλάκια μαγική, ποῦ κόσμο δαμονίζει...
τί νομοσχέδιο ζητεῖς καί δὲν τὸ ξεφυρνῆς;

Θέλεις ἀτροποποίητο νά σοῦ τὸ βγάλῃ μπρὸς σου;
τέτοιο τὸ βγάξῃ στὴ στιγμή καί κάνεις τὰν σταυρὸ σου.
Τοῦ τὸ ζητεῖς ἀλλοιώτικα καί κάπως ἀλλαγμένο;
ἔρρε, σοῦ λέει, λάβε το καί τροποποιήμένο.

Τοῦτος ὁ κόσμος ὁ δεινὸς
τί θαύματα δὲν κάνει!...
τροπολογίας καθενὸς
καί σκέψεις προλαμβάνει,
καί ψάλλοντάς τὰ μαγικά τέτοια χαρτοφυλάκια
κι' ἀπὸ ἔμπνευσις καί βλάκα.

Ὡς τώρα τέτοια θαυμαστή δὲν ἤλπιζα νὰ τύχω,
ποῦ νὰ τὴν φθάσουν δὲν ἔμπορουν διάνοιαις ἀνθρώπιναις...
ἕνας Φακίρης ἔβαλε μιὰ κἀνούλα σὲ τοῖχο
κι' ὅ,τι ποτὸ τοῦ γύρευες σοῦ τῶγαζε καὶ τῶπινες.

Ἔτσι κι' αὐτὸς τὴν μυστικὴ χαρτοφυλάκ' ἀνοίγει,
κι' ὅ,τι κι' ἂν σκέπτεται καθεὶς
ἔτοιμο τῶχει παρευθὺς,
καὶ προκαλοῦνται θαυμασμοῦ καὶ κρύου τρόμου ρίγη.

Καὶ βγαίνουν νομοσχέδια καθὼς καθεὶς τὰ θέλει
ἄνευ τροποποιήσεων καὶ τροποποιημένα...
χαρτοφυλάκα τοῦ Λοκροῦ, ποῦ κάνει τοὺς ἐν τέλει
τὰ σφαιλιστὰ τὰ μάρτια των νὰ τρίβουν ὁλοένα.

Γιὰ τὴν φωτιὰ τοῦ Παλατιοῦ κόσμος βογγᾷ καὶ κλαίει,
κι' ὁ κύρ Θανάσης ἔλεγε, κι' ὁ κύρ Θανάσης λέει:
Γιὰ δὲς καιρὸ ποῦ διᾶλεξε φωτιὰ κι' αὐτὸ νὰ πάρῃ
καὶ νὰ γενῇ πυρίφλεκτο κι' ἔσπερινή θυσία,
τώρα ποῦ θὰ φωτίζονται καμπόσοι μὲ λυχνάρι,
τώρα ποῦ φορολόγησα κάθε φωτοχυσία.

Γιὰ δὲς καιρὸ, ποῦ διᾶλεξαν κι' Ἀνάκτορα σεπτὰ
ν' ἀνᾶψουν σὰν τὴν κάμινον τῶν παιδῶν τῶν ἐπτὰ
τώρα ποῦ, καθὼς φαίνεται, δὲν ἔχομε λεπτὰ.

Οὐ μὴν πρὸς τὸ φλεγόμενον Ἀνάκτορον στραφεῖς
προσεῖπε κατηφής.
Κάζο ποῦ τῶκανες καὶ σὺ
νὰ γίνης βάτος Μωϋσῆ
τώρα σὲ τοῦτον τὸν καιρὸ,
ποῦ γιὰ παράδες λαχταρῶ,
καὶ περιφέρομαι γι' αὐτοὺς μὲς σ' τῆς Ἀρχῆς τὸν θάλαμο
μὲ σούμαις κι' οἶνοπνεύματα καὶ μὲ ζαχαροκάλαμο.

Τώρα ποῦ σκότος χρήματος πυκνὸν ἐπικρατεῖ
καὶ σπάνις ἀπαισία,
θαρρῶ πῶς ἦτο περιττὴ
τέτοια φωτοχυσία.

Τέτοια κι' ἐκεῖνος ἔλεγε κι' ἐθρήνει γιὰ τὸ χάλι
μὲ τὸν Μαυρομιχάλη,
κι' ὁ Βασιλεὺς ἐδούλευε χωρὶς κακὸ νὰ πῇ
κι' ἀντλίαις πυροσβεστικαῖς τὸν ἔκαναν παπί.

Ἄλλο σημεῖον τοῦ καιροῦ
γιὰ σὰς τοὺς ψωραλέους...
πᾶνε κι' ἡ σάλαις τοῦ χοροῦ
μὲ τοὺς πολυελαίους.

Πόσαις φοραῖς δὲν ἔσταξαν τὸ πάλαι τὰ κερά των
σὲ τρικαντὰ, διπλωματῶν
καὶ σὲ βελᾶδες χορευτῶν,
ποῦ ἔξεδωκε μὲ τὸν καιρὸ τὸ χρῶμα κι' ἡ θωριά των.
Πόσαις φοραῖς δὲν ἔσταξαν καὶ σὲ τραναῖς καυκάλαις
καὶ σὲ γυμναῖς κοκκάλαις.

Παραίτησαν κι' οἱ Βουλευταὶ τὴν τόση των δουλειὰ
κι' ἐπήγανε παρηγοριαῖς νὰ ποῦν τοῦ Βασιλεῖ.

Ἦσαν φωτιὰ κι' οἱ Βουλευταὶ... γεῖά σας, Ρωμηοὶ σκαρτάζοι
τέτοια Βουλὴ δὲν ἔγινε σὲ τοῦτο τὸ ρημάδι,
νὰ μαρτυρῇ καὶ τὸ πρωῒ, νὰ ρέδῃ καὶ τὸ βράδυ.

Μήτε τῆς σχολαῖς νὰ σχολᾷ, καὶ νὰ τῆς βγαίν' ἡ πίστις
μὲ τὴν πολλὴ τὴν δρᾶσι,
καὶ νᾶναι μόνῃ τέρψις τῆς καὶ διασκέδασίς τῆς
τὸ τεῦχος τοῦ Θανάση.

Φωτιὰ κι' ἐδῶ, φωτιὰ κι' ἐκεῖ, καὶ χαλασμός Κυρίου,
τὸ πᾶν ἢ φλῶξ ἢς πυρπολῇ πυρὸς καθαρτηρίου.
Κι' ἄρχισαν ξένοι δάκτυλοι καὶ πάλι νὰ φυτρώνουν
σὰν ἤλθε κι' Ἀγγλῶν ἄγημα μ' Ἑγγλέζικη σημαία,
ἐγ' ὅμως εἶδα δάκτυλα μὲ τρόπο νὰ σουφρώνουν,
καὶ τώρα τρέχα γύρευε νὰ βρῇς τὰ κλοπιμαῖα.

Ἄλλο σημεῖον τοῦ καιροῦ
τοῦ κατὰ πάντα πονηροῦ.

Ἐκάηκε κι' ὁ Προμηθεύς, τοιχογραφία πρώτη,
κι' ἐκεῖν' οἱ γυῖπες, ποῦ τρωγαν τὸ μαῦρο του σηκότι.

Μὰ κι' ἡ τῆς πυρπολήσεως τοῦ Προμηθεύς θέα
δὲν πρέπει νὰ σᾶς σκάσῃ...
ἔχετε Προμηθεά
μεγάλον τὸν Θανάση,
ποῦ προμηθεύει ζᾶχαρες, πνεύματα κι' οἶνοπνεύματα,
καὶ τόσα περισσεύματα.

Ἄλλοι κλαμμένοι κύτταξαν παληαῖς τοιχογραφίαις,
ἄλλοι δακτύλους ἔβλεπαν καὶ μηχανοραφίαις,
κι' ἄλλοι περίμεναν νὰ δῷ καμμία Πριγκηπέσα
καὶ νὰ τοὺς πῇ: κοπιᾶσετε κι' ἔλατε παραμέσα,
κι' ἐλεύθερα, παρακαλῶ, καθένας σας νὰ πάρῃ
τὸ πρᾶγμα, ποῦ γουστᾶρει.

Καὶ στὸ πέρασμα τοῦ χρόνου ξαναπέρασ' ἀπ' ἐδῶ
τὸ Ρωμαῖκο νὰ δῶ,
κι' εἶδα βάρη νέων φόρων
καὶ φωτιαῖς τῶν Ἀνακτόρων.

Κι' ἀπὸ λάδας καταρράκτη
κι' ἀπὸ μέσ' ἀπὸ τὴν στάκτη
τῶν παρκέτων τῶν χορῶν,
ἦναι μόνον συγκινήσεις,
ἦναι μόνον ἀναμνήσεις
ξεχασμένων ἡμερῶν.

Κι' ἀντίρρυστα περίλυπος μὲ δακρυσμένα μάτια
τοῦ γένους τὰ Παλάτια.
Κι' ἂν ἔνα τέτοιο ξαφνικὸ
σᾶς τᾶχαγε ντιβάνι,
νᾶναι καλὰ τὸ Κεντρικὸ
κι' αὐτὰ τὰ ξαναφτεῖναι.

Ἀρχιμηνιὰ κι' ἀρχιχρονιά... γιὰ Βασιλεῖ καὶ Γένος
αὐτὸς ὁ χρόνος φαίνεται πῶς θὰν εὐτυχισμένος
κι' ὁ Σύνδεσμος θὰ στέκεται καλὰ καρδαιωμένος.

Θᾶναι χρονὴ καλὴ γιὰ σᾶς. Βάλτε φωτιὰ στὰ τόπια...
φθάνει μονάχα τοῦ λοιποῦ τὰ δάκτυλα τὰ ντόπια
νὰ γίνουνε πολὺ κοντὰ, κι' ἐγὼ σᾶς βάζω στοίχημα
πῶς θᾶναι τώρα γιὰ καλὸ τὸ κάθε σας δυστύχημα.